

opusdei.org

Rozważanie na czwartą niedzielę Wielkanocy

Rozważanie na czwartą
niedzielę Wielkanocy.

Proponowane tematy to: Pan
Jezus jest dobrym pasterzem;
dać życie za owce; wszyscy
jesteśmy owcą i pasterzem.

25-04-2021

-Pan Jezus jest dobrym pasterzem,

-Dać życie za owce,

-Wszyscy jesteśmy owcą i pasterzem.

.....

EWANGELIE czytane w niedziele w pierwszych tygodniach okresu wielkanocnego opisywały ukazywanie się zmartwychwstałego Chrystusa. Dziś z kolei spotykamy się z mową, w której Pan Jezus pokazuje się jako dobry pasterz i tłumaczy swoim słuchaczom charakterystyki tego, który dba o swoje owce: jego troskę, duch ofiary, jedność z Ojcem, pełną wolność, aby podjąć tę misję... I wydaje się zachęcać tych, którzy go słuchają, do ufności wobec niego i pragnienia bycia częścią jego owczarni. Dziś, w niedzielę dobrego pasterza, Kościół zaprasza nas do wejścia do owczarni zmartwychwstałego Chrystusa, pozwolenia, aby On stał się naszym przewodnikiem.

Liturgia dzisiejszej Mszy rozpoczyna się kierując do Boga Ojca modlitwą, która stawia nas wobec pewnej

potrzeby: «Prowadź nas do niebieskich radości, niech pokorny lud dojdzie do Ciebie, podążając za zwycięskim Pasterzem»[1]. Pan Jezus zna naszą sytuację i wie, że potrzebujemy jego uzdrawiającej siły. Rany naszego grzechu nie są powodem do zniechęcenia, ale mogą nam pomóc, aby jeszcze bardziej zaufać Bogu. On pomaga nam patrzeć na rzeczywistość z wyrozumiałością i zwrócić nasze oczy bardziej na Boga. Pan Jezus uprzedził nas w drodze do życia wiecznego: On przeciera dla nas szlaki i ukazuje drogę ku szczęściu.

Światło Wielkanocy rozświetla postać dobrego pasterza. Możemy powiedzieć, że Jezus «jest moim pasterzem, niczego mi nie braknie. Pozwala mi leżeć na zielonych pastwiskach, prowadzi mnie nad wody, gdzie mogę odpocząć» (Ps 23, 1-2) ponieważ pokonał śmierć i powrócił do życia. «Po tryumfie nad

piekłem –mówi hymn liturgiczny–, Odnowiciel rodzaju ludzkiego powraca do Nieba, Zmartwychwstały, niosąc owcę na swoich ramionach»^[2].
W tej owcy możemy odnaleźć obraz całej ludzkości, obraz każdego z nas.

«JA JESTEM DOBRYM PASTERZEM. Dobry pasterz daje życie swoje za owce» (J 10, 11). Tymi krótkimi słowami Pan Jezus mówi nam w jaki sposób utożsamia się z dobrym pasterzem: jest tym, który daje samego siebie, aby troszczyć się o dusze, jakie zostały mu powierzone. To zadanie jest dla Niego najważniejsze. Istnieje bliski związek pomiędzy dobrym pasterzem a owcami, które są mu powierzone: zna każdą z nich z osobna, spędza czas otoczony nimi, zna ich głos, sposób w jaki chodzą... Dobry pasterz nigdy nie opuszcza swoich

owiec, ponieważ one są częścią jego życia. Z kolei „najemnik”, ten który nie kocha ich jak swoje własne, z trudnością podejmuje wysiłek, aby się o nie troszczyć.

Pan Jezus podkreśla, że oddanie życia za owce jest aktem wolnym, a więc aktem miłości: «Dlatego miłuje Mnie Ojciec, bo Ja życie moje oddaję, aby je znów odzyskać. Nikt Mi go nie zabiera, lecz Ja sam z siebie je oddaję. Mam moc je oddać i mam moc je znów odzyskać. Taki nakaz otrzymałem od mojego Ojca» (J 10, 17-18). Jak wielką nadzieję daje świadomość miłości przez takiego pasterza! Jeśli męka Pana ukazuje nam granicę do której dochodzi jego miłość do nas, jego zmartwychwstanie mówi nam, że warto pozwolić się zdobyć przez tę miłość, ponieważ tam znajdziemy siłę, aby zacząć chodzić, już tutaj na ziemi, według nowego życia. «Boże mój, jakże łatwo jest wytrwać, gdy

wiemy, że Ty jesteś Dobrym Pasterzem, a my — ty i ja... — owcami Twojego stada! — Bo dobrze wiemy, że Dobry Pasterz oddaje całe swe życie za każdą ze swych owiec»[3].

Jak owce z owczarni Chrystusa będziemy potrafili udać się do tych miejsc, gdzie on daje nam życie: do tych chwil codziennej modlitwy, do praktyk pobożności, które wyznaczają rytm naszych dni... Ale przede wszystkim do sakramentów, ponieważ poprzez nie jesteśmy odnowieni w życiu Bożym. Wówczas będziemy potrafili powiedzieć z psalmistą: «Stół dla mnie zastawiasz wobec mych przeciwników; namaszczasz mi głowę olejkami; mój kielich jest przeobfity. Tak, dobroć i łaska pójdą w ślad za mną przez wszystkie dni mego życia» (Ps 23, 5-6).

NIEDZIELA POŚWIĘCONA dobremu pasterzowi to dobry dzień do proszenia, aby w Kościele zawsze była obecna troska dobrego pasterza. Podejmowanie tej troski to szczególna misja kapłanów. Jednakże, w pewnym sensie, wszyscy ochrzczeni, utożsamieni z Chrystusem, jesteście powołani, aby być pasterzami innych: aby pomagać poprzez przykład, modlitwę i radę. Dlatego święty Josemaría mówił, że wszyscy jesteście owcą i pasterzem.

Aby być dobrymi pasterzami potrzeba abyśmy naśladowali Pana Jezusa kiedy służy, uzdrawia, towarzyszy, słucha... Podsumowując, kiedy daje swoje życie za innych w sposób darmowy: «Pracownik pośrednictwa wykonuje swoją pracę i bierze zapłatę (...). Pośrednik natomiast traci siebie, aby połączyć strony, daje życie, samego siebie, taka jest cena: własne życie, płaci własnym życiem, własnym

zmęczeniem, własną pracą, wieloma sprawami»[4]. Inne osoby nie są środkiem, aby coś osiągnąć, choćby nawet cele, które mogą wydawać się wzniosłe. To byłaby postawa „najemnika” z przypowieści: nie zależy mu na owcach, ale na zysku, jaki może z nich pozyskać.

Dobry pasterz patrzy na każdą osobę z bezinteresownością Boga; widzi w nich ich podstawową godność: syna lub córkę Bożą, powołaną do chwały i uczestnictwa w jego miłości.

Dlatego służy z radością wszystkim i to wytwarza szczere zaufanie u innych: pragną zbliżyć się do pasterza, ponieważ wiedzą, że dąży do ich szczęścia. Na koniec, nagrodą za to oddanie jest radość, która nigdy się nie kończy: «Kiedy zaś objawi się Najwyższy Pasterz, otrzymacie niewiedzący wieniec chwały» (1 P 5, 4).

[1] Mszał Rzymski, Modlitwa Kolekta, IV Niedziela Wielkanocna.

[2] Hymn *Salve dies* (tłumaczenie z wersji hiszpańskiej).

[3] Św. Josemaría, *Kuźnia*, nr 319.

[4] Franciszek, *Homilia*, 9 grudnia 2016 r.

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/rozwazania-wielkanocne-4niedziela/> (26-03-2025)